

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: T. F., narozený X
trvale bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Jiřím Horou
sídlem Moravské náměstí 15, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2018, č. j. JMK 43478/2018,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 15. 1. 2016, č. j. MMB/0019642/2015 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zamítl námitky žalobce proti provedení záznamů bodů v registru řidičů podané dle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a tyto záznamy potvrdil. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 16. 3. 2018, č. j. JMK 43478/2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce podané proti prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že žalovaný nezkoumal, zda konkrétní pokutové bloky, na základě kterých došlo k záznamu bodů, jsou způsobilými podklady pro záznam bodů. Pokutové bloky je nutno posuzovat formálně přísně. Dle žalobce pokutové bloky nejsou z formálního hlediska řádným podkladem pro záznam bodů. K těmto námitkám se žalovaný v podstatě nijak nevyjadřuje, jen obecně uvádí, že z jednotlivých rozhodnutí jednoznačně vyplývají skutečnosti potřebné pro záznam bodů. Pokutový blok M 3260087 neobsahuje konkrétní specifikaci místa, směr jízdy ani označení zákonných ustanovení, která měla být porušena. Názor žalovaného, že pokud žalobce blok podepsal, tak s ním souhlasí a tím pádem nemá právo namítat formální vady bloku, je v rozporu se zákonem. U pokutových bloků O 2836726 a O 2836727 je situace zmatečná. Absentuje zákonný odkaz na domnělé pochybení spočívající v nepřipoutání bezpečnostním pásem, absentuje přesná specifikace místa, datum ve formátu „11. 6. 20010“ je uvedeno chybně. Pokutový blok N 5364164 neobsahuje přesnou specifikaci místa spáchání přestupku. V pokutovém bloku F 0503952 není uveden zákon, ze kterého má pocházet ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, není uvedeno ustanovení, které mělo být jednáním žalobce porušeno, není uveden směr jízdy žalobce. Skutečnost, že je tato informace obsažena v oznámení Policie České republiky, není pro žalobce relevantní, žalobci se toto oznámení ani nedoručuje. Pokutový blok E 1672615 neobsahuje jednoznačnou specifikaci místa, kde k přestupku mělo dojít. Na ulici Jihlavská není v celé délce stejné omezení rychlosti.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Podstatné pro přezkoumání záznamu bodů je to, zda byla žalobci uložena pravomocná pokuta za jednání zařazené do bodového hodnocení. Správní orgán v řízení o námitkách přezkoumává námitky směřující do obsahových náležitostí pokutových bloků pouze do té míry, v jaké jsou namítané nedostatky schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Aby tomu tak bylo, musí být pochybení natolik závažná, že nelze oznámení či rozhodnutí jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu nesrozumitelnosti nebo nicotnosti. Žalovaný v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodnil, proč specifikace místa uvedená na pokutových blocích je dostatečná. Vzhledem k tomu, že žalobce ve všech případech souhlasil s uložením blokové pokuty, bylo místo vymezené názvem obce a ulice zcela dostačující. Na pokutovém bloku E 1672615 je výslovně uveden jako stanovená rychlost údaj „50“ a v souvislosti s odkazem na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu z pokutového bloku přímo vyplývá, že žalobce překročil na ulici Jihlavská rychlost v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod. I bez odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu na pokutových blocích M 3260087 a F 0503952 je jednání z kombinace dalších údajů vymezeno dostatečně průkazně. Obsah pokutového bloku O 2836726 je zcela dostačující co do specifikace přestupku spočívajícího v držení telefonního přístroje. Nedostatky bloku týkající se nepřipoutání se bezpečnostním pásem jsou z pohledu námitkami napadeného záznamu bodů bezpředmětné, neboť body byly zaznamenány v souladu se zásadou absorpční za držení telefonního zařízení při řízení

vozidla. Uvedení roku „20010“ je typickou zřejmou nesprávností, ke které došlo v souvislosti s předtištěnou částí roku „200“. Bylo-li k předtištěné části ručně dopsáno „10“, je evidentní, že se jedná o rok 2010. Taková vada nemůže vést k nezpůsobilosti bloku z hlediska záznamu bodů. Pokutový blok O 2836727 nemůže nic změnit na způsobilosti bloku O 2836726 pro záznam bodů. Blok O 2836727 navazuje na blok O 2836726, nevyplyvají z něj žádné skutečnosti, které by blok O 2836726 zpochybňovaly či rozporovaly, nepůsobí zmatečně, pouze zde nejsou vyplněny některé údaje vyplněné na bloku O 2836726.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
5. Předně nelze přisvědčit obecnému konstatování žalobce o tom, že by se žalovaný nevyjadřoval k jednotlivým námitkám vzneseným žalobcem. Žalovaný se zabýval odvolacími námitkami, zdůvodnil své úvahy a předložil konkrétní ucelenou argumentaci oponující argumentaci žalobce. Z napadeného rozhodnutí je patrná reakce na námitky žalobce i konkrétní úvahy žalovaného. Ostatně sám žalobce proti těmto úvahám v žalobě brojí konkrétní argumentací, a krajskému soudu proto nic nebrání v tom, aby správnost těchto úvah věcně posoudil. Žalovaný se podle zdejšího soudu vypořádal se všemi námitkami žalobce vznesenými v odvolání, a byť neodpověděl explicitně na každé dílčí tvrzení, z odůvodnění napadeného rozhodnutí jako celku je zřejmé, proč námitky nepovažoval za důvodné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, publ. pod č. 689/2005 Sb. NSS, *a contrario*; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz) a proč shledal předmětné pokutové bloky způsobilými podklady pro provedení záznamu bodů v registru řidičů.
6. Stejně tak nelze přisvědčit žalobci v jeho tvrzení, že by mu žalovaný zapověděl namítat formální vady pokutového bloku, pakliže jej podepsal. Z napadeného rozhodnutí toliko plyne, že obsah pokutových bloků nebyl žalovaným shledán vadným, v pokutových blocích uvedené informace považoval žalovaný za dostačující pro účely provedení záznamu bodů v registru řidičů.
7. Žalobce dále poukazuje na konkrétní formální vady pokutových bloků, pro které je dle jeho názoru nelze považovat za způsobilé pro provedení záznamu bodů v registru řidičů.
8. Soud předesílá, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, z něhož plynou skutečnosti rozhodné pro provedení záznamu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení

jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Co se týče rozsahu přezkumu pokutových bloků, je tedy právní názor žalovaného v obecné rovině správný a v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).

9. Jak setrvale judikuje Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), blokové řízení je zjednodušeným řízením, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v § 84 a § 85. Pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů; dále jen, není-li uvedeno jinak, „přestupkový zákon“) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. *„Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...] V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, které stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“* (podtržení doplněno zdejší soudem; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20; srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Současně Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že na pokutový blok nelze nahlížet s „rigidní přísností“ (srov. rozsudek ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015-41). I v případě, že by některý údaj chyběl, ale z celku by vyplývaly ostatní důležité okolnosti, nevyvolalo by to jeho nezpůsobilost být podkladem. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku č. j. 4 As 8/2013-27 ze dne 16. května 2013, v němž je mimo jiné uvedeno, že *„je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil“*. Uvedení přesného místa spáchání přestupku přitom není z pohledu způsobilosti pokutového bloku pro provedení záznamu bodů v registru řidičů zpravidla podstatné. Je nutno zopakovat, že při provádění záznamu (či soudním přezkumu rozhodnutí o námitkách) již není zkoumáno, zda se řidič daného přestupku skutečně dopustil, proto není ani rozhodné, zda se jej dopustil v místě, kde se jej vůbec dopustit mohl (zda například vůbec šlo o pozemní komunikaci). Pokud řidič souhlasí s rozhodnutím věci v blokovém řízení, podpisem bloku souhlasí se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací, které jsou v něm obsaženy. Místo spáchání přestupku má pro záznam bodů význam pouze tehdy, závisí-li na něm počet zaznamenávaných bodů. Například v případě překročení rychlosti musí být z pokutového bloku zřejmé, zda ke spáchání

přestupku došlo v obci či mimo obec (uvedení či neuvedení ulice či GPS souřadnic již ale nemá na záznam bodů v registru řidičů vliv).

10. Soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že z pokutových bloků musí být v souladu s § 85 odst. 4 přestupkového zákona patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla v blokovém řízení pokuta uložena. Jsou-li tyto informace zapsány formou zkratkovitých informací, které jsou v kontextu dalších údajů srozumitelné, není zpochybněna způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru (srov. výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 94/2012-20).
11. **K pokutovému bloku č. M 3260087**, série UM/2008, týkajícímu se žalobcova jednání dne 12. 1. 2010 ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 5 přestupkového zákona ve znění účinném do 31. 7. 2010. V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „22:10, Brno, Provazníkova, jízda na červenou“, BZS 0221“.
12. Podle soudu správní orgány v tomto případě použily sice zkratkovitou, avšak dostačující a zákonu odpovídající formulaci skutku. O tom, za jaký skutek byl žalobce potrestán, není pochyb vzhledem k jeho charakteristice jako „jízda na červenou“ ve spojení se zněním § 22 odst. 1 písm. f) bodu 5 přestupkového zákona ve znění účinném do 31. 7. 2010, dle kterého se přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla „nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu“. Ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že při řízení provozu na křižovatkách znamená pro řidiče signál s červeným světlem „Stůj!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, „Příčná čára souvislá se symbolem Dej přednost v jízdě!“ a „Příčná čára souvislá s nápisem STOP“, a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením. Uvedení přestupkového jednání zkratkou „jízda na červenou“ je zcela postačující vzhledem k doplnění odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je daný přestupek specifikován (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20). Z kombinace všech uvedených údajů je nepochybné, že sankcionovaným jednáním byla jízda žalobce i přes signál s červeným světlem „Stůj!“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2016, č. j. 2 As 109/2016-32).
13. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a takto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Místem spáchání přestupku byla označena ulice Provazníkova v Brně. Toto vymezení považuje soud za zcela postačující už proto, že pro účely záznamu bodů se v případě daného přestupku nejedná o informaci relevantní. Pro úplnost však soud dodává, že ve spojení s uvedením data a přesného času bylo jednání popsáno natolik jednoznačně, že je také zcela vyloučena jeho záměna s jednáním jiným či opakovaný postih pro totéž jednání. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Z pokutového bloku je zřejmé, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Pokud se žalobce zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě nebránil, což jsou ostatně podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení, nebyl důvod okolností spáchání přestupku konkretizovat více, než lze dovodit z předmětného bloku. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

14. **K pokutovému bloku č. O 2836726**, série AO/2009, týkajícímu se žalobcova jednání dne 11. 6. 2010, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1 přestupkového zákona ve znění účinném do 31. 7. 2010. V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „7/1c 361/2000 Sb, 10:00 hod; dne 11. 6. 2010 na ul. Skácelova, Brno nebyl připoután bez. pásem; za jízdy držel tel. zařízení“.
15. Podle soudu správní orgány v tomto případě použily zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkové věty je zjevné, že žalobce jako řidič vozidla porušil zákaz držet při jízdě vozidlem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení, což ostatně vyplývá i z odkazu na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, dle kterého řidič nesmí „při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a takto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Místem spáchání přestupku byla označena ulice Skácelova v Brně. Toto vymezení považuje soud za zcela postačující už proto, že pro účely záznamu bodů se v případě daného přestupku nejedná o informaci relevantní. Pro úplnost však soud dodává, že ve spojení s uvedením data a přesného času bylo jednání popsáno natolik jednoznačně, že je také zcela vyloučena jeho záměna s jednáním jiným či opakovaný postih pro totéž jednání. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Z pokutového bloku je zřejmé, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Pokud se žalobce zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě nebránil, což jsou ostatně podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení, nebyl důvod okolností spáchání přestupku konkretizovat více, než lze dovodit z předmětného bloku. Uvedení nesprávného čísla roku „20010“ na dvou místech je zjevnou chybou v psaní nemající vliv na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Doplnění číslice „10“ k předtištěné části roku „200“ nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, v jakém roce ke spáchání přestupku a uložení pokuty došlo (ostatně v popisu přestupkového jednání je rok uveden správně). Uvedený pokutový blok tak byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
16. **K pokutovému bloku č. O 2836727**, série AO/2009, týkajícímu se žalobcova jednání dne 11. 6. 2010, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 1 přestupkového zákona ve znění účinném do 31. 7. 2010. Kolonka Doba, místo a popis přestupkového jednání není vyplněna. Tento pokutový blok však pro přezkum námitek proti provedení záznamu bodů do registru řidičů není relevantní, neboť na základě něj nedošlo k zápisu bodů do karty řidiče (žalobce). Z evidenční karty jednoznačně vyplývá, že zápis bodů za přestupek spáchaný žalobcem dne 11. 6. 2010 byl proveden na základě pokutového bloku č. O 2836726, série AO/2009, a to za porušení povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.
17. **K pokutovému bloku č. N 5364164**, série DN/2011, týkajícímu se žalobcova jednání dne 30. 3. 2012, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu. V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je

uvedeno: „30. 3. 2012 v 13:45 hod; Brno, Hradecká; § 7/1c zák. č. 361/2000 Sb. „telefon za jízdy v ruce“; BZS 0221“. Podle soudu správní orgány v tomto případě použily zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkové věty je zjevné, že žalobce jako řidič vozidla porušil zákaz držet při jízdě vozidlem telefonní přístroj nebo jiné hovorové zařízení, což ostatně vyplývá i z odkazu na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, dle kterého řidič nesmí „při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a takto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Místem spáchání přestupku byla označena ulice Hradecká v Brně. Toto vymezení považuje soud za zcela postačující už proto, že pro účely záznamu bodů se v případě daného přestupku nejedná o informaci relevantní. Pro úplnost však soud dodává, že ve spojení s uvedením data a přesného času bylo jednání popsáno natolik jednoznačně, že je také zcela vyloučena jeho záměna s jednáním jiným či opakovaný postih pro totéž jednání. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Z pokutového bloku je zřejmé, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Pokud se žalobce zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě nebránil, což jsou ostatně podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení, nebyl důvod okolnosti spáchání přestupku konkretizovat více, než lze dovodit z předmětného bloku. Uvedený pokutový blok tak byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

18. **K pokutovému bloku č. F 0503952**, série GF/2013, týkajícímu se žalobcova jednání dne 1. 12. 2013, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 blíže nespecifikovaného zákona. V kolonce Přestupkové jednání – doba, místo a popis je uvedeno: „8:46 hod 1. 12. 2013 Libušina tř. 21, Brno, 8046010 VW PASSAT; Překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci v km/h: Rychlost stanovení 50, naměřená 69, po odečtu 66“.
19. Podle soudu správní orgány v tomto případě použily dostačující a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkové věty je zjevné, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než o 5 km/h a méně než 20 km/h, a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Z uvedených číselných údajů vyplývá, že v místě měření byla jako nejvyšší rychlost povolena 50 km/h, žalobci bylo naměřeno 69 km/h a po odečtení odchylky měřicího zařízení se jednalo o 66 km/h). Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a tyto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče.
20. Zdejší soud v tomto případě považuje označení místa spáchání přestupku „Libušina tř. 21, Brno“ za zcela konkrétní, není pochyb o tom, že ke spáchání přestupku došlo v obci. Z pokutového bloku je také patrné, že k překročení rychlosti došlo v té části obce, v níž je nejvyšší povolená rychlost stanovena na 50 km/h. Ve spojení s uvedením data a přesného času bylo jednání popsáno natolik jednoznačně, že je také zcela vyloučena jeho záměna s jednáním jiným či opakovaný postih pro totéž jednání. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. S ohledem na výše uvedené není vadou

pokutového bloku ani to, že v něm nebyl uveden směr jízdy vozidla žalobce. Ačkoli by uvedení směru jízdy vozidla podrobněji specifikovalo způsob spáchání přestupku, není nezbytnou náležitostí ani výroku rozhodnutí o spáchání přestupku, natož pak pokutového bloku jakožto méně formální varianty (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39).

21. Z pokutového bloku je zřejmé, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Jednání uvedené ve skutkové větě koresponduje s právní kvalifikací přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Chybějící označení zákona zdejší soud vzhledem k výše uvedenému považuje za marginální pochybení vzhledem k přesnému označení ustanovení, jež nasvědčuje právě znění zákona o silničním provozu a odpovídá skutkové větě. I tento blok proto soud hodnotí jako obsahující právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Tedy i uvedený pokutový blok byl dle zdejšího soudu způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).
22. **K pokutovému bloku č. E 1672615**, série GE/2014, týkajícímu se žalobcova jednání dne 24. 7. 2014, ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. V kolonce Přestupkové jednání – doba, místo a popis je uvedeno: „RZ: X; 24. 7. 2014, 9:25 hod., ul. Jihlavská, Brno; § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. Rychlá jízda v obci 50/69/66“.
23. Podle soudu správní orgány v tomto případě použily zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkové věty je zjevné, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než o 5 km/h a méně než 20 km/h, a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu. Z uvedených číselných údajů vyplývá, že v místě měření na ulici Jihlavská byla jako nejvyšší rychlost povolena 50 km/h, žalobci bylo naměřeno 69 km/h a po odečtení odchylky měřicího zařízení se jednalo o 66 km/h. Za popsané jednání podle přílohy k zákonu o silničním provozu náleží dva body a tyto také byly žalobci zaznamenány, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Místem spáchání přestupku byla označena ulice Jihlavská v Brně, z čehož je zřejmé, že ke spáchání přestupku došlo v obci. Z pokutového bloku je také patrné, že k překročení rychlosti došlo v té části obce, v níž je nejvyšší povolená rychlost stanovena na 50 km/h. Ve spojení s uvedením data a přesného času bylo jednání popsáno natolik jednoznačně, že je také zcela vyloučena jeho záměna s jednáním jiným či opakovaný postih pro totéž jednání. Takové vymezení považuje typově za dostačující i Nejvyšší správní soud (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2017, č. j. 1 As 221/2017-40, či rozsudek ze dne 25. 3. 2015, č. j. 1 As 155/2014 - 36, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že vymezení místa skutku „na ulici Nádražní v Pardubicích“ ve spojení s datem, přesným časem a údajem o maximální povolené rychlosti v místě měření je dostatečné). Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Z pokutového bloku je zřejmé, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Pokud se žalobce zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě nebránil, což jsou ostatně podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení, nebyl důvod okolnosti spáchání přestupku konkretizovat více, než lze dovodit

z předmětného bloku. Uvedený pokutový blok tak byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

24. Na základě výše uvedeného tak zdejší soud činí shodně se žalovaným závěr, že prověřením uvedených pokutových bloků bylo zjištěno, že body do bodového hodnocení řidiče (žalobce) byly zaznamenány na podkladě existujících rozhodnutí v blokovém řízení, která byla způsobilými podklady pro záznam bodů v souladu s ustanovením § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu.

IV. Shrnutí a náklady řízení

25. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. února 2020

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu